Frit Danmark

Nr. 8 — Udgivet af en Kreds af Danske — Nov. 1942

Tyskerne dikterede - og Rigsdagen billigede Regeringen Scavenius

Regeringen Scavenius er Tyskernes Regering i Danmark. Den er skabt paa tysk Diktat, omend med Tilslutning af den danske Rigsdag. Men denne Tilslutning er ikke givet af fri Vilje og Ønske om at se just en Regering Scavenius. Beslutningen om at skifte Regering er taget under Pres fra Tyskland. Og saa megen enkel Ærefølelse som at sige Nej, ejer den danske Rigsdag ikke mere. Naar Tyskerne knalder med Pisken, springer de danske Rigsdagsmænd. Nu har de udleveret Land og Rige til Tyskerne for anden Gang.

Det var en beskæmmende Forestilling, men kunde det ventes anderledes? Eftergivenhedens Vej er fulgt saalænge og har vist sig saa let at vandre, at det næppe mere vil være muligt for Rigsdagens Medlemmer at finde nogen anden.

Den Krise, som raadede i det dansk-tyske Forhold efter den tyske Regerings voldsomme Reaktion overfor Kongens Svartelegram til Hitler, medførte hurtigt, efter Ophævelsen af den sædvanlige diplomatiske Repræsentation, at en ny General fik Kommandoen over de tyske Tropper i Danmark, og General v. Hanneken, som er Partimedlem og SS-Officer skabte forsaavidt en klar Linje, som han straks tilkendegav, at der bestaar et Svælg mellem Dansk og Tysk. Den danske Hærs Plads er Skulder ved Skulder med den tyske Værnemagt, eller ingen Steder, erklærede han overfor den danske General Gørtz, og befalede samtidig de danske Soldater og deres Officerer i Jylland, at de skulde forlade Jylland inden 15. November, og de danske Officersfamilier, som havde deres Hjem indenfor Kasernernes Omraader, at de skulde flytte ud inden 1. November. Han forbød endvidere tyske Officerer at deltage i officielle danske Middage og Sammenkomster.

Hermed var skabt en skarp Adskillelse som vi Danske ikke kunde have noget imod. Danmark var ved at blive betragtet som Fjendeland.

Men de Kredse i Tyskland, som fortsat vil tvinge Danmark til „venskabeligt Samarbejde" har øjensynlig haft det afgørende Ord. De ønskede netop ingen klar Linje, og derfor forlangte de en Regering Scavenius.

Baggrunden for Krisen er at finde i de ustandselige Intriger mellem Tyskerne indbyrdes. En Kreds vil „fredelig" Infiltration. En anden vil voldelig Underkastelse, og endelig vil nogle, de færreste, gerne hjælpe de lokale Clausen-Nazister til Magten. Den afgaaede Gesandt, Renthe Fink, hørte til disse sidste, og han havde planlagt et Kup under Frikorps „Danmark"s Orlov fornylig. Kuppet mislykkedes, fordi Clausen ikke turde. Saa maatte Renthe Fink tage Konsekvensen. Han blev hjemkaldt og afskediget.

Den „fredelige" Infiltrations Tilhængere paa Dagmarhus med SS-Brigadefører Kannstein i Spidsen fik paany Overtaget. Signalet til Sceneforandringerne i Danmark blev givet, da Hitler gennem en Indberetning havde faaet den Opfattelse, at det ikke alene var Frikorpset, men ogsaa den rigtige tyske Værnemagt, som blev chikaneret i Danmark. Man skulde ifølge Indberetningen nægte dem at gøre sig tilgode i de fyldte danske Butikker! Hitler fik ikke at vide, at det var de tyske Infiltrations-Embedsmænd selv, der havde sørget for, at de direkte Soldaterindkøb var afløst af

en endnu mere effektiv Form for Udplyndring. Han mente, at Retorsion var nødvendig, og paa dette Signal handledes der.

Men Krisen gik i Haardknude. Afgørelsen trak ud. Infiltrationen maatte ikke bringe Forstyrrelser i den danske Produktion for Tyskerne. Saa valgte Ribbentrop at kalde Scavenius til Berlin og udstyre ham med den delikate Opgave at tvinge den danske Rigsdag til at gøre ham, Scavenius, til Statsminister.

Scavenius har sin Politik. Tættest muligt Samarbejde med Tyskerne udenom Ignoranten Clausen. Og Tyskerne er jo ikke dummere end Mennesker. Gennem Clausen kan de højst opnaa Samarbejde med Overløberne. Gennem Scavenius kan de faa det danske Erhvervsliv til at rende rundt for tysk Regning. Hvorfor skulde Tyskerne saa ikke foretrække Scavenius, saalænge det danske Folk finder sig deri?

Scavenius løste sin Opgave med Bravour. Han holdt sig til at begynde med beskedent i Baggrunden. Han opfordrede Rigsdagen til at skifte Regering, Han fremstillede de tyske Krav om Regeringsskifte i tilpas truende Udstyr. Han bragte den Forvirring ind i Rigsdagsrækkerne, som var nødvendig, for at det stilfærdige Kup skulde lykkes. Man prøvede, om ikke Bramsnæs kunde gaa an. Socialdemokraterne vilde nødigt slippe Magtens Tøjler, selvom det hele kun var blevet en Illusion. Og Tyskerne kunde godt bruge Bramsnæs. Terror-Eksperten v. Best, som er sendt herop, viste sig i sit mest elskværdige Lune. Han akcepterede Bramsnæs. Men saa vilde Bramsnæs ikke, Han havde faaet nok af at høre paa v. Best i 10 Minutter.

Saa ledte Rigsdagen paany efter en Statsminister. Scavenius vilde man ikke have. Det var man fast besluttet paa. Man foreslog Hauch, Venstrebonden, der vilde lave en korporativ Regering. Men ham vilde v. Best ikke have og forlangte i Stedet — Scavenius. Og Rigsdagen parerede Ordre. Venstre og Konservative dristede sig ganske vist til et Nej paa et Tidspunkt, hvor Sagen var afgjort mellem Buhl, Scavenius og Kronprinsen, og Nej'et blev derfor til et Ja i den ellevte Times sidste Minut, og Scavenius blev udnævnt med „hele Rigsdagens Tilslutning". Han valgte til sit Ministerium pæne, danske Mænd, som vil være ham følgagtig i alle hans Handlinger.

Tiltrædelseserklæringen lover et endnu snævrere Samarbejde med det Tyskland, som nu staar umiddelbart foran Sammenbrud, Nederlag og Kaos. Tiltrædelseserklæringen lover at placere Danmark i Tysklands „Neueuropa", som bygges paa Vold, Terror og Udplyndring. Den tilslutter sig uforbeholdent Ideen om „det europæiske Skæbnefællesskab".

En Voldsbemyndigelse blev det første, Scavenius aftvang Rigsdagen, efter at han hyklerisk havde lovet at føle sig forpligtet overfor den. Og Thune Jacobsen er i fuld Gang med at udnytte sin Bemyndigelse. Mere end 400 uskyldige Mennesker, som Tyskerne ikke kunde lide at have gaaende frit omkring, er arresteret og indespærret paa ubestemt Tid.

Tyskerne har al mulig Grund til at være tilfredse. I størst mulig Stilhed, efter bedste Nazimønstre, gennemførtes Omvæltningen. Rigsdagen spiller selv med paa tysk Side, og nu er der overhovedet ingen Grænser for, hvad Tyskerne kan faa gennemført i Danmark, dersom Folket ikke selv tager Affære. Udplyndring, Vold og Traktatbrud har fri Bane med en Regering Scavenius som eneste Bolværk. Men det danske Folk har ikke godkendt denne Regering og vil ikke tolerere denne Politik, hvis Maal er den fuldkomne Underkastelse, Afvæbning og mest ubetingede Lydighed. Det danske Folk vil fortsætte sin Kamp for Friheden, det vil ofre Behageligheden, hvor den endnu findes, for at opnaa Befrielsen.

Derfor er ogsaa kun ét Svar muligt paa det tyske Rænkespil med Hr. Scavenius, og det er forstærket Kamp paa alle den indre Modstands Fronter. Den danske Radio i London gengav forleden et Opraab fra det internationale Transportarbejderforbund til alle besatte Lande om at forstærke Sabotagen mod den tyske Transportorganisation. Det har ogsaa Bud til os Danske. Vi kan ganske vist ikke vinde Krigen, vi kan vel end ikke paavirke dens Forløb. Men vi kan være med til at forkorte den. Vi kan ved en gennem-

ført Modstand paa alle Omraader vælte Beregningerne for den tyske Kæmpearmé, forsinke dens Fremrykning til strategisk vigtige Punkter, levere den ringe eller ubrugelige Materialer at kæmpe med.

Liden Tue kan vælte det store Læs, og det lille danske Folk kan ogsaa fremskynde Nederlaget for de tyske Hære — om det saa blot er med et Minut, saa er det dog en Indsats som vil tælle i vort Folks Historie. Men den fortsatte modløse Given-efter for Tyskernes Krav, den fejge Overgivelse vil udslette Danmarks-Historien.

Nu sættes Terroren ind!

Søndag den 1. November kaldtes Udenrigsminister Scavenius til Berlin for at modtage Direktiver om, hvorledes Nazisterne ønskede, at Danmark skulde praktisere sin i Henhold til Aftalerne af 9. April 1940 tilsikrede Ret til selv at bestemme over egne Forhold. Resultatet af denne Rejse kendes af enhver og kommenteres andetsteds i Bladet.

Imidlertid synes det, som om Regeringen har ment det nødvendigt at gøre en ekstra Indsats for at tækkes Tyskerne og dermed understøtte Scavenius under hans Forhandlinger med Ribbentrop.

Ialfald foretog Rigspolitiet sammen med Gestapo Natten til Mandag den 2. November Massearrestationer over hele Landet. Menneskejagten fortsattes i Dagene derefter. Den vil ikke ophøre, før Nazismen er udryddet.

Det var ikke noget ringe Resultat, Hr. Scavenius Mandag Formiddag kunde forelægge Ribbentrop som Bevis for sin gode Vilje til at medvirke for det „europæiske Skæbnefællesskab".

Saavidt vi har bragt i Erfaring, fængsledes der alene den første Nat mere end 200 Personer. I de følgende Dage foretoges yderligere ligesaa mange Arrestationer — Arbejdere, Fagforeningsledere, Funktionærer, Haandværkere, Studenter, Lærere og andre. For mange af de fængslede gælder, at de indtil 22. Juni 1941 var Medlemmer af Danmarks kommunistiske Parti, men mange har til Gengæld aldrig haft Berøring med dette Parti og aner sikkert endnu i Dag ikke, hvorfor de er arresteret.

Nogen konkret Anklage mod de fængslede har der for Størstepartens Vedkommende ikke kunnet rejses. Ved de grundlovsstridigt foretagne Husundersøgelser er der ikke forefundet Materiale, som kunde begrunde en saadan Anklage. Hele Aktionen maa ses som et Forsøg paa at tækkes Tyskerne og lette Forhandlingernes Gang.

Det vil vække Beklagelse i alle Kredse af det danske Folk at erfare, at Formanden for Danmarks kommunistiske Parti, Folketingsmand Aksel Larsen, er blandt Ofrene for det danske Politis altfor store Beredvillighed til at gaa Tyskernes Ærinde. Med ham har den nationale Befrielseskamp midlertidigt mistet en ualmindelig klarhjernet, modig og uforfærdet Kæmper.

Af de arresterede er mange allerede udleveret til Tyskerne og indsat i den tyske Afdeling paa Vestre Fængsel eller i Kastellets smaa og usle Fangehuller. De holdes komplet afsondret fra Omverden, end ikke deres nærmeste Familie kender deres Skæbne. Ogsaa for dem, der befinder sig i det danske Politis Varetægt paa Vestre Fængsel, tegner Fremtiden sig mørk. Umiddelbart efter den tyske Kursforandring aflagde Gestapo-Folk Besøg i Vestre Fængsel, og herunder gjorde de alleslags Indsigelser mod den Behandling, der blev de politiske Fanger til Del. Den er altfor god, erklærede de, og Kommunisterne, der er indespærret, blot fordi de er Kommunister, skal fremtidig behandles som Straffefanger. Flyveren Ørum, der dømtes for Spionageforsøg, skal flyttes til Vridsløse og have samme haarde Behandling, som Vaneforbrydere faar. Kun la Cour har man tilstaaet en lille Indrømmelse. Han skal stadig kunne læse i sin Celle.

Ikke mindst paa Baggrund af den Bemyndigelseslov til Regeringen, som Rigsdagen vedtog paa Scavenius' Forlangende, maa man betragte disse Massearrestationer med største Alvor. Scavenius, Thune Jacobsen og deres tyske Arbejdsgivere har fra nu af Hals- og Haandsret over danske Borgeres Liv og Velfærd. De kan, under Paaskud af at ville sikre Ro, Orden og Sikkerhed gennemføre hvilke som helst Bestemmelser, der maatte passe dem. Rigsdagen har fraskrevet sig sin Ret til at gribe ind. Ingen ved sig i Dag sikker i Retsløshedens Danmark. Udviklingen herhjemme forløber analogt med Udviklingen i de øvrige undertrykte Lande. Først sætter Terroren ind mod Kommunisterne. Derefter kommer Turen til alle øvrige frihedselskende og for Friheden kæmpende Personer, idet man for at lette Rettergangen uden videre betegner dem som „Kommunister". Enhver, der tænker, føler eller taler dansk, maa fra i Dag være forberedt paa, at naar det ringer paa Døren, staar Politiet derude for at bortføre Mand eller Søn, Hustru eller Datter.

Men end ikke denne Trusel vil kunne standse den nationale Kamp. Den vil tvertimod vokse, jo mere Terroren skærpes. Det danske Folk vil vide at give Undertrykkerne Svar paa Tiltale.

I Dag gælder det mere end nogensinde om, at det danske Folk viser sin Samhørighed og sin ubrydelig Vilje til at kæmpe for sin Frihed og Selvstændighed. Udbred Kendskabet til de skændige Metoder, hvorpaa Regeringen praktiserer „dansk Justits". Kræv de Fængslede frigivet. Lad Protesterne lyde fra Foreninger, Sammenslutninger og Fagforeninger. Hjælp de fængsledes Familier, saa de ikke lider direkte Nød. Hjælp og beskyt alle, der forfølges af Politiet og Gestapo, fordi de kæmper for Danmarks Frihed. Understøt paa enhver Maade den nationale Kamp Lad det gamle Ord atter faa Gyldighed:

For de gamle, der faldt,
har vi ny overalt,
de vil møde, saa snart der bliver kaldt.

Den ny tyske Krigskurs i Danmark

Om Moralen i den tyske Hær faar man et Indtryk gennem Begivenhederne i Aalborg under Frikorpsets Besøg der. De Kendsgerninger, der foreligger, giver følgende Billede af Tildragelserne:

En Søndag-Eftermiddag ved 5-Tiden overfaldt nogle Frikorpssoldater og Værnemagtssoldater fredeligt forbipasserende. Der opstod almindeligt Slagsmaal, og det danske Politi kunde ikke faa Bugt med Urostifterne. Det tyske Feltgendarmeri blev tilkaldt.

Havde det danske Politi haft Vanskelighed med at oprette Ro og Orden, saa stod det endnu værre til for Tyskernes Feltgendarmeri. Dets Ankomst paa Skuepladsen blev Signalet til 6 Timers tysk Terror i Byen. De militære Myndigheder kunde overhovedet ikke faa de tyske Soldater til at lystre. Overalt optraadte de med yderste Grad af Voldsomhed, tiltvang sig — trods Forbud mod at besøge offentlige Lokaler — Adgang paa Restauranterne og smed Gæsterne ud, og paa Gaderne etableredes det ene Slagsmaal efter det andet. Feltgendarmeriet gav hurtigt op, og regulære Værnemagtsafdelinger med paasat Bajonet og skarpe Skud i Geværerne rykkede ud for at genoprette Ordenen. Det lykkedes at faa Værnemagtens Landsoldater gen et hjem, men Marinen fortsatte Optøjerne sammen med Frikorpsfolk det meste af Natten.

Endelig Mandag Formiddag var den sidste rebellerende Marinesoldat indfanget og bragt om Bord. Det er indrømmet fra tysk Side, at det tyske Militærs egne Folk nægtede at adlyde de givne Ordrer, og at Urolighederne udelukkende skyldtes tyske militære Personers Provokationer.

I Slagelse udspandt sig paa samme Tid lignende Episoder, omend ikke af saa graverende Art for Værnemagten. Frikorpset havde Hvervemøde i Byen, og Frikorps-

folkene gik rundt i Byen for at „fange Kommunister". Da en Betjent vilde blande sig i „Anholdelsen" af en ung Mand, truede Frikorpsfolkene ham med Bajonetter og Revolver, fratog Betjenten Revolverhylstret og truede med at skyde ham en Kugle i Maven. De havde før set Menneskeblod, erklærede de. Omsider fik den ulykkelige Politibetjent Hjælp af Kolleger, og hylende og skrigende fo'r Frikorpsfolkene saa gennem Slagelses Gader og truede alle og enhver med at blive skudt, hvis de ikke passerede Gaden. Om Aftenen terroriserede de Restauranterne, og det blev nødvendigt at udkommandere Afdelinger af den i Slagelse garnisonerede tyske Værnemagt for at holde Frikorpset i Skak. For Politiet forelaa i Snesevis af Rapporter om Overfald paa fredelige danske Borgere.

En Frikorpsmand benyttede sin Revolver for at aftvinge Børneværnet nogle Rapporter om uheldige Forhold i hans Hjem.

Nu er Frikorpset rejst tilbage til Østfronten, som de havde de uhyggeligste Minder om og aldeles ikke længtes tilbage til. Men i Danmark er deres Adfærd ikke glemt. De har afsløret sig som de Bøller, de var.

Og hvordan ser saa Værnemagten paa dem? Ikke een blev straffet. Og Regimeforandringen indenfor Værnemagten i Danmark kendetegnes af den brutaleste Oversergenttone overalt, hvor danske Myndigheder nu kommer i Forbindelse med Værnemagten. Man føler sig ikke mere bundet af tidligere Aftaler, men optræder som Herrefolk i det besatte Land. Det er den nye Kurs, som Scavenius skal billige i Egenskab af dansk Statsminister, udnævnt paa tysk Befaling. Om de befalendes Moral faar man et Indtryk ved Begivenhederne i Aalborg og Slagelse. Betegnelsen korrekt Optræden har øjensynlig mange Versioner.

I Fremtiden vil man ikke kunne regne med at tyske Uroligheder finder deres Afslutning med at tyske Marinere hentes hjem fra Værtshusene. Spektaklerne straffes paa Danskerne. Tyskerne er ukrænkelige, hvad de saa end finder paa.

„Dødshjælpen" i Tyskland

Jo mere man ser til Hitlers Maal og Midler, des mere klar er man over, at alle de Værdier, som vor Kultur bygger paa, og som næsten alle kan føres tilbage til Kristendommens Lære, skal tilintetgøres til Fordel for en ny „Kultur" af rystende Haardhed. Et typisk Eksempel paa, hvad vi og den øvrige civiliserede Verden kan vente, om Hitler faar Magt, som han har Agt, er den saakaldte „Dødshjælp" („Eutanasi"), d. v. s. Statens Mord paa uhelbredeligt Sinds- og Nervesyge. Navnlig med den amerikanske Radiojournalist William L. Shirer (Berlin Diary, 1939-40, oversat til Svensk) som Kilde, kan vi bringe følgende autentiske Oplysninger derom:

Mordene finder Sted 3 Steder: Paa Slottet Grafeneck, nær Münzingen, Hartheim nær Linz og Sonnenstein Sygehus og Rekreationshjem i Pirna nær Dresden. Mordene begyndte i Sommeren 1940 og allerede i November s. A. anslog en vederhæftig, konservativ Tysker, som Shirer talte med, Ofrenes Tal til 100.000. Ofrenes Familie faar — ofte først flere Uger efter — Meddelelse om Døden paa en Blanket:

„Vi beklager at maatte meddele Dem, at (Navn), som ifølge Regeringsordre fornylig blev overført til vor Anstalt, uventet døde den (Dato). Alle Anstrengelser for at redde Livet var forgæves.

Under Hensyn til hans-hendes alvorlige, ubodelige Sygdom bør hans-hendes Død, som reddede ham-hende fra et livsvarigt Ophold paa Anstalt, udelukkende betragtes som en Befrielse.

Paa Grund af Smittefare blev vi nødt til efter Ordre fra Politiet straks at lade den Døde underkaste Ligbrænding."

Nogle Paarørende rejste fulde af Uro til

Grafeneck. Adgang til Slottet var forbudt; paa alle Veje, der var bevogtet af SS-Folk, var der Opslag „Smittefare".

Andre, der søgte Oplysninger om Hartheim, blev truet af Gestapo med Straf og alvorligt advaret mod „at udsprede falske Rygter". Gestapo forbød ligeledes „mistænkelige" Dødsannoncer. Indtil Midten af Oktober kunde man ofte se Dødsannoncer, hvori der stod: „... efter Uger i Uvished modtog jeg den ufattelige Meddelelse om hans pludselige Død og Ligbrænding paa Grafeneck.." eller „... efter at Ligbrændingen er sket, faar vi fra Grafeneck den sørgelige Meddelelse om vor elskede Søn og Broders pludselige Død...".

De, der dræbes, er navnlig Epileptikere, Aandssvage og kronisk Sindssyge. Men det er ogsaa hændt, at man har dræbt dem, der blot har har haft en akut Sindssygdom eller et almindeligt nervøst Sammenbrud.

Man spørger om Motivet. Det var ikke muligt for Shirer at faa det klaret helt. Det er næppe for at spare Levnedsmidler, da det alligevel vil forslaa saa lidt blandt 80 Millioner. Maaske er det for at spare Plads og Sygepassere, eller for at benytte de Syge til nye Eksperimenter med Giftgas o. l. (noget, som hollandske Jøder ellers er brugt til). Den sandsynligste Forklaring, der bl. a. støttes af Udtalelser af yderliggaaende Nazister, er imidlertid, at i det „ny" Tyskland er der ingen Brug for de sjæleligt uduelige, de er værdiløse og overflødige, og derfor skal de paa Lossepladsen. Efter den tyske Religion er Racen det helligste, der kan tænkes. Den tyske Race, Herrefolket, skal forædles og gøres større og kraftigere (mange Børn, ligegyldigt om det er i eller udenfor Ægteskab), saa at Magten kan bevares gennem Aarhundreder. „Fællesnytte fremfor Egennytte". Derfor er det bedst, at det syge Udskud forsvinder.

Og vil man ikke med det gode, saa skal Hitler nok sørge for Midlerne. Kendt af den ganske Verden som Mønsterinstitution er Pastor Friedrich von Bodelschwings Hjem i Bethel i Vesttyskland for psykisk defekte; det fyldte for nylig 75 Aar, og der er over 20.000 i hans Varetægt. Sent paa Sommeren 1940 fik han Ordre til at udlevere nogle af de mest syge blandt de aandssvage Børn. Han nægtede det naturligvis og rejste til Berlin for at protestere. Men Hitler afviste ham kategorisk. Da han var vendt tilbage til Bethel, kom Gauleiteren for at hente Børnene. Udleveringen blev nægtet. Saa fik Gauleiteren Ordre til at fængsle von Bodelschwing, men denne Ordre nægtede Gauleiteren at parere; thi Præsten var den mest populære Mand paa Egnen, og hans Fængsling vilde skabe en Masse unødig Uro. Umiddelbart derefter — Natten til den 18. Sept. — faldt der Bomber over Børnehjemmet; og til Trods for, at Aviserne rasede („Natlig Forbrydelse af Englænderne mod 21 tyske Børn — denne Blodhandling raaber paa Hævn!" o. s. v.), var der endog mange af de lettroende og ukritiske Tyskere, der begyndte at spekulere over, hvorfra mon de Bomber kom. Paa lignende Maade er i 1941 et stort Sindssygehospital Syd for Byen Slesvig blevet ødelagt; her var Befolkningen ikke i Tvivl om, at Bomberne ikke var engelske.

For at vænne det tyske Folk og andre til den nye „Moral", er man omend med en vis Forsigtighed begyndt at propagandere for den. Ved Hjælp af Filmen skal det langsomt men sikkert slaas fast, at Liv ikke mere er noget helligt og ukrænkeligt, at Liv er undergivet andre Menneskers Skøn, at Spørgsmaalet om Liv og Død afgøres af Staten. Den Film, som vi og andre er blevet velsignet med for at vænne os til den ny Orden, er „Lægen, der dræbte". Da Filmen er ren Propaganda, er det en Selvfølge, at den ser ensidigt og snævert paa Spørgsmaalet, ser det alene ud fra et rent fysisk Synspunkt uden at antyde Livets uudgrundelige Værdi, dets indre, skjulte Mening og Maal. Ejheller giver Filmen nogen Værdimaaler for Livet, naar først man opgiver Kristendommen. Filmen fører i sin Konsekvens til „Dødshjælp" ikke blot for syge Mennesker, men for hele den kristne Kultur og den kristne Tro.

Det er da ogsaa forstaaeligt, at den eneste Autoritet, der har vovet en Protest mod Dødshjælpen, er den kristne

Kirke. Allerede den 6. Dec. 1940 fordømte Vatikanet den („Saadanne Aflivninger staar i Modsætning til baade den naturlige og guddommelige Lov"). Senere har bl. a. Biskoppen af Münster og Kardinal Faulhaber offentlig protesteret.

Vi, der endnu ikke har faaet Dødshjælpen indført, maa alle som een arbejde saa aktivt som muligt for, at den Slags Barbari kan hindres og Verden blive befriet for flere af den Slags Forbrydelser. Passivitet mod Hitler er Svig mod hele vor Kultur. Middelalderens Mørke er den klare Dag ved Siden af Nazismen!

Udenrigsministeriet forbyder

Vi bringer nedenstaaende et Uddrag af de Forbud mod Omtale af forskellige Begivenheder, som Udenrigsministeriet har fundet det passende at udstede i Oktober.

30. Sept.: Ulovlig Bilkørsel. Stabsleder Juuls Tilhørselsforhold til D.N.S.A.P. maa ikke bringes i Overskriften.

2. Okt.: Nattevagt dræbt paa Amalienborg. Der maa om Begivenheden kun bringes ovenstaaende Meddelelse (Bladenes Beretning). Den maa ikke kommenteres eller suppleres. Meddelelsen maa først bringes i Radioavisen, naar den har været offentliggjort i Bladene.

3. Okt.: Bladene anmodes om at undlade enhver Omtale af en udsendt Beretning vedrørende Sundhedstilstanden i Aalborg.

5. Okt.: En Henvendelse fra Politimester Bach, Aalborg, til Byens Befolkning, hvori Forbudet mod Sammenstimlen og lignende indskærpes, maa kun bringes i de i Aalborg udkommende Blade. Det samme gælder de Episoder, der er forekommet i Aalborg Søndag Eftermiddag og Aften.

8. Okt.: Standretsdomme i Norge. Paa given Foranledning erindres om, at Telegrammer om Standretsdomme i Norge kun maa bringes 1-spaltet, at de ikke maa bringes i stort Udstyr og ikke paa Forsiden. Officielle tyske og norske Kommentarer til saadanne Standretsdomme vil kunne bringes 2-spaltet inde i Bladet. Spørgsmaal om Standretsdomme og Undtagelsestilstande i Norge maa ikke omtales i Spisesedlerne.

12. Okt.: En af Amtslæge Skot Hansen udsendt Medicinalberetning for Hjørring Amt maa ikke omtales. Andre Medicinalberetninger, der maatte fremkomme, bedes forelagt inden eventuel Offentliggørelse.

12. Okt.: En Meddelelse om, at forskellige danske Militære og militære Kontorer rykker ud af Statskasernen i Tønder maa ikke offentliggøres eller omtales. Meddelelsen er ved en Fejl overgivet Pressen i Tønder fra Garnisonens Side.

15. Okt.: Formanden for Københavns Borgerrepræsentation, LRS. Karmark-Rønsted har nedlagt sit Hverv som Formand for Forsamlingen. Valget af en ny Formand vil finde Sted i næste Møde. Ovenstaaende Meddelelse maa kun bringes i beskedent Udstyr og inde i Bladet. Den maa ikke ledsages af Kommentarer eller supplerende Meddelelser, heller ikke Personalia saa lidt som Billeder af Hr. Karmark-Rønsted. Meddelelsen maa ikke bringes i Radioavisen og maa ikke omtales paa Spisesedlerne.

26. Okt.: Spørgsmaalet om en eventuel Forhøjelse af Grynrationerne maa indtil videre ikke omtales.

30. Okt.: I Anledning af forskellige Henvendelser meddeler Pressebureauet, at enhver Omtale af 100-Aaret for P. Hjort Lorenzens nationale Fremtræden bør undgaas.

30. Okt.: Under Hensyn til, at Bladenes forskelligartede Omtale af Slagtninger, Tilførsler og Forsyninger med Hensyn til Kød og Flæsk stadig giver Grundlag for Misforstaaelser i Forholdet udadtil, vil der indtil videre ikke kunne bringes anden Omtale af disse Forhold end ukommenterede Gengivelser af Landbrugsraadets ugentlige Meddelelser.

4. Nov.: Da der i Jylland-Fyn for Tiden udstationeres ret store Politistyrker, der bl. a. som Følge af Boligmangel anbringes

eller paatænkes anbragt i midlertidige Kaserner i forskellige Byer, og da Rigspolitiet maa have et centralt Tjenestested i Jylland, overvejes det for Tiden at oprette en midlertidig Ordenspolitikommando for Jylland-Fyn med Sæde i Aarhus og under Ledelse af Politimester Agersted, Aabenraa. Der maa ikke bringes nogen Omtale af disse Forhold.

6. Nov.: Den af Handelsministeriet udsendte Bekendtgørelse gaaende ud paa, at der ikke maa serveres Svinekød paa Restauranterne, maa ikke kommenteres i Pressen.

Pas paa Provokatører!

Fra en By i Jylland faar vi Meddelelse om, at en af vore faste Abonnenter har modtaget et anonymt Brev med Forespørgsel, om han vil modtage 50 Eksemplarer af vort Blad til Uddeling hver Gang. I bekræftende Fald skal han blot en bestemt Dag indrykke en Annonce af en bestemt Ordlyd i „Politiken". Dersom han er villig til at støtte os økonomisk, skal han indrykke en Annonce med anden Ordlyd.

Denne provokatoriske Fremgangsmaade er lige saa plump, som den er let gennemskuelig. FRIT DANMARK har andre, mere direkte Metoder til at komme i Forbindelse med sine Medarbejdere, og vi advarer indtrængende enhver, der maatte faa saadanne anonyme Henvendelser. Lad dem gaa direkte i Skraldespanden, hvor de hører hjemme. De stammer enten fra en af Thune Jakobsens betalte Stikkere eller fra lokale nazistiske Elementer.

* *

Efter Sejren ved Stalingrad

STALINGRAD nævnes ikke mere i de tyske Krigskommunikeer. Højst er der en Antydning af, at der endnu kæmpes Nord og Syd for Byen. Slaget om Stalingrad er endt med en straalende Sejr for de russiske Hære. Verdenshistoriens tapreste Forsvarsbedrift har paaført Hitler-Hærene det Nederlag, som lader dem ane Afslutningen. Fra Stalingrad peger Vejen nu frem til Sejr og Befrielse for Menneskeheden og Menneskeligheden.

Overalt paa den russiske Front er Tyskerne i Dag i Defensiven. 8 Millioner Tyskere er enten døde, saarede eller taget til Fange. Vest for Moskva er Russerne marcheret op til en Sejrsoffensiv, der tager sin Begyndelse den Dag, de allierede Hære sætter deres Fod paa Kontinentet.

Den anden Front er under Forberedelse fra et Verdenshjørne, hvor Tyskerne ikke ventede den. Rommel er paa vild Flugt fra Ægypten. Ungarske Blade melder, at Rommel nu støder frem mod Vest. Splittet og opløst søger hans Hærdelinger sig Vej gennem Ørkenen. Intet synes i Øjeblikket at kunne redde den tyske Afrikahær fra fuldstændig Tilintetgørelse. Og fra Vest truer den engelsk-amerikanske Landgangshær. Paa 78 Timer erobrede Englænderne og Amerikanerne hele Nord-Afrika. Tyskerne formaaede overhovedet ikke at gribe ind, og Befolkningens Holdning giver et Fingerpeg om, hvorledes de besatte Landets Befolkning vil optræde overfor de nazistiske Undertrykkere, den Dag Invasionen kommer.

Med Besiddelsen af Middelhavets sydlige og østlige Strande er Englænderne og Amerikanerne i Stand til at tvinge Italienerne i Knæ, indskibe sig over Middelhavet og gøre Landgang paa Europas Sydkyst. Hitler maa sprede sine Stridskræfter over endnu umaadeligere Fronter. Han vil blive nødt til at hente Styrker fra den russiske Front, fra Norge og Vestfronten, en Svækkelse af Forsvaret saavel mod Øst som mod Vest vil blive Følgen, og Nederlaget er indenfor Synsvidde. Indefra truer Sammenbruddet ham som

Følge af Benzinmangel, Råvaremangel og Sult. Der er ikke flere Soldaterreservister at tage af. Kun uudvoksede Drenge, som har faaet utilstrækkelig Ernæring. Flyvervirksomheden er katastrofal ringe som Følge af Mangel paa Benzin, og Nederlagets Depression siver ind gennem Rigets Sprækker.

I de undertrykte Lande har Befolkningen fattet nyt Mod og Tillid til de Allierede. De russiske Hære, som gennem 17 Maaneder alene maatte bære Trykket af Hitlers bestialske Krigsmaskine, faar nu den Undsætning, som vil fremskynde Sejren. Tiden er inde, hvor enhver efter Evne maa hjælpe til for at faa den hældende tyske Krigsvogn til at vælte.

Dette er Situationen efter Sejren ved Stalingrad og den engelsk-amerikanske Landgang i Afrika.

Til Eftertanke -

FRA QUISLINGS NORGE:

I September Maaned henrettedes — ifig. officielle Meddelelser — 9 Nordmænd. Der indførtes Dødsstraf for Forbrydelser mod Quisling-Partiet og gennemførtes uindskrænket Myndighed over alle norske Foreninger og Organisationer.

*

Odd Nansen (Fritjof Nansens Søn), Maleren Per Krogh, den tidligere Landshøvding i Tromsø, to nordnorske Redaktører og Brandchef Strømseng i Trondhjem er alle sendt til Tvangsarbejde ved Vejbygning i Nordnorge.

*

Nye norske Jødeforfølgelser er foretaget paa Befaling af Kommissær Landgraff i Trondhjem.

*

Blandt de seneste Arrestationer er forøvrigt Professor O. L. Moen og Docent Einarsson fra Landbohøjskolen, Lederen af Folkets Hus, J. Knudsen samt Fylkeslægen i Moss.

*

HERHJEMMEFRA:

Ved en Kritik over Øvelserne i Sydsjælland udtalte kommanderende General Ebbe Gørtz, at han var vidende om, at nogle Officerer indenfor Hæren med Oberst Tretow-Looft i Spidsen havde planlagt et Statskup. Med voldelige Midler vilde de omstyrte Regeringen og indføre autoritært Styre. Generalen advarede de paagældende, men det havde unægtelig været mere betryggende, om de straks var blevet fjernet fra Hæren.

*

De brave Drenge i Aalborg, som havde dannet en Churchill-Klub til Ødelæggelse af den tyske Værnemagts Materiel, har igen ladet høre fra sig. Under en Luftalarm fornylig konstateredes det, at Churchill-Klubbens Medlemmer ikke befandt sig i deres Celler. Og saa kom det frem, at de sædvanligvis plejede at skaffe sig „Udgangstilladelse" om Natten for at fortsætte Sabotagen paa tysk Materiel.

*

Dr. Meissner indkaldte fornylig Repræsentanter for de danske Arbejdere til en Sammenkomst, Dr. Meissner holdt en Tale, der mundede ud i en ærgerlig Konstatering af, at mindst 95 pCt. af den danske Arbejderbefolkning var Modstandere af Tyskerne, og nu vilde man med andre Ord føle Arbejderrepræsentanterne paa Tænderne for at lodde deres Sindelag. Da de blev direkte adspurgt herom, kiggede de lidt paa hverandre, hvorpaa Arbejdsmændenes Formand, Axel Olsen, tog Ordet og sagde: „Jeg vil gerne fortælle d'Herrer en lille Historie":

Der var en Løve, som laa syg i sin Hule med et stinkende Saar. Den hidkaldte Bjørnen og spurgte den, om der lugtede daarligt i Hulen, hvilket denne bekræftede med det Resultat, at Løven omgaaende dræbte den. Derpaa kaldte Løven Ulven til sig, men den gik det ikke

bedre. Tilsidst kaldte Løven paa Ræven. Da Ræven kom indenfor, skævede den hen til de to døde, og da Løven spurgte, om der lugtede grimt i Hulen, svarede den: „Kære Hr. Løve, desværre er jeg saa forkølet, saa jeg slet ikke kan lugte noget.“ Det reddede dens Liv.

Dr. Meissner forstaar godt Dansk, men Historien maatte oversættes af Hensyn til de øvrige Tyskere, og hermed sluttede Mødet. —

*

En Række Virksomheder har i den seneste Tid modtaget en Skrivelse fra Værnemagten, der kort og godt siger, at dersom Produktionen ikke forøges betydeligt og Kvaliteten forbedres, vil man fra tysk Side betragte det som Sabotage og vide at tage sine Forholdsregler.

*

Naar Medlemmer af Forrædder-Korpset kommer paa Orlov hertil fra Østfronten, har de ofte 600—700 Mark eller mere med sig. Disse Penge kan de ikke faa vekslet i Bankerne, men der findes andre Udveje...

De kan faa vekslet deres Penge hos Landsretssagfører Børge Bryld, hos Tom „Mangepenge“ („Fædrelandet“s tidligere Direktør) eller hos Sparlows Handelshus, Thuresensgade. Herfra sendes de tyske Penge til en vis Hr. Johansen i Aabenraa (det er vel ikke den berygtede Gerichtsherr Johansen alias LRS. Johansen, Aabenraa, der for Tiden fungerer som tysk Overdommer her i Landet?).

Det er i denne Forbindelse interessant at se, hvor stor Tillid vore hjemlige Nazister har til de tyske Penge. Den officielle Kurs er 2,00 Kr. pr. Mark. De Herrer Nazisters private sorte Børs betaler 40 Øre pr. Mark. Dette er naturligvis, trods alt, en Overpris. Paa den normale sorte Børs betales der nemlig for Tiden kun 18 Øre pr. Mark.

*

Gyldendals Forlag havde planlagt Udsendelsen af en ny Roman af Forfatteren Hans Scherfig. Efter at Forlaget gennem Forreklame havde meddelt, at Bogen vilde udkomme, forlangtes den indsendt til Udenrigsministeriet til Censur. og her blev den først gennemlæst af Minister Schou, der intet havde at indvende, derefter af Redaktør Eskelund, som ogsaa mente at kunne anbefale, at den udsendtes. Imidlertid forlangte Pressefrihedens Fjende Nr. 1, Dr. Meissner, pludselig Manuskriptet udleveret og dekreterede, at Bogen ikke maatte udsendes — uden Hensyn til dens Indhold, som han ikke følte sig foranlediget til at gøre sig bekendt med. Manuskriptet beholdt han!

Gennem en københavnsk Boghandler udkommer i disse Dage en Børnebog af Hans Scherfig. Bogen indeholder ikke Tekst af nogen Art, den bestaar udelukkende af Tegninger af Ørkenens og Urskovens Dyr. Denne Bog maa ikke omtales i Pressen med et eneste Ord. Det er det nazistiske Systems Metode til at sulte frisindede Kunstnere ihjel!

*

Telefonisterne ved Københavns Telefonaktieselskab har modtaget Meddelelse om, at de har Pligt til at forstaa Tysk. Værnemagten har yderligere til eget Brug indført 3 Kategorier Samtaler, som fremtidig gaar forud for al anden Ekspedition, nemlig: Not-Gespräche, Ausnahme-Gespräche og Dringend Sonder-Gespräche.

*

Udenrigsminister Scavenius har afskediget alle Jøder i Udenrigstjenesten og forlanger nu Arierattest af den yngste Kontordame, der skal ansættes. Ogsaa Udenrigsministeriets Folkeretsekspert, Dr. jur. Georg Cohn har faaet Løbepas. Hans Efterfølger er nu ansat — under Statsministeriet. Han faar 18 000 om Aaret, som betales af Udenrigsministeriets Konto. Valget faldt paa den berygtede Landsretssagfører Reitzel-Nielsen, som overhovedet ikke har Kendskab til Folkeret, men til Gengæld er Nazist. Han er blevet smidt ud af Juristforbundets Formandsstol og Højesteretssagfører Eyvind Møllers Forretning, fordi han kompromitterede begge Dele ved sine yderligtgaaende Konspirationer med Besættelsesmagten.

*

Landsforrædderne har købt Høveltegaard ved Birkerød for her under Ledelse af „Hauptsturmführer“ D. Bonnek at oprette en „Schalburg-Skole“, hvis Formaal er „at give unge danske Mænd en militær og verdensanskuelig Foruddannelse som Basis for en kommende aktivistisk Indsats for Nationalsocialismen“. Første Kursus begyndte 17. Oktober. Det varer 6 Uger og omfatter: Eksercits, Skydeuddannelse, Idræt og verdensanskuelig Undervisning. Ophold paa Skolen er frit (Kost og Logi). Der er fri Uniform (!), fri Undervisning og dertil 2 Kr. om Dagen i Lommepenge. Til Deltagere, som har Forsørgerpligter, kan der yderligere ydes Familieunderstøttelse, og Deltagerne faar alle Rejseudgifter betalt. Det er, som Indbyderen til Kursus, Svend Anker-Rasmussen. skriver „en enestaaende Chance... til indenfor Hjemlandets Grænser og uden egne Udgifter af nogen Art at skaffe sig en Uddannelse, hvis praktiske Betydning for Løsning af revolutionære Opgaver den politiske Udvikling henimod et højst nødvendigt Systemskifte vil nødvendiggøre“.

*

Vi fortsætter Offentliggørelsen af Virksomheder, der helt eller delvist arbejder for Tyskerne og derigennem bidrager til at forlænge Krigen og Udplyndringen af vort Land, og vi henstiller til disse Virksomheders Indehavere og Arbejdere at gøre alt for at bringe dette Arbejde til Ophør eller ialfald forsinke det mest muligt.

Grosserer Preben Holten, „English House“, Frederiksborggade 18, København, syr tyske Uniformer i stor Stil.

Konfektionsfirmaet Kristoffer Frank, Vestergade 10, København, skal levere 600 Sæt civilt Tøj til Tyskerne med indsyet Pistollomme!!

Standard Electric, Raadmandsgade 71, København, fabrikerer Kortbølgestationer til Tyskerne.

Maskinfabriken „Votan“, Kastrupvej 40, København, leverer diverse Værktøjer og Flyvemaskinedele til tyske Fabrikker.

Dansk Industri Syndikat, Aarhusgade, Frihavnen, København, fremstiller Rekylgeværer, Antitankkanoner samt forskellige Dele til Kanoner, Flyvemaskiner og Lytteapparater De beskæftiger ca. 1300 danske Arbejdere og arbejder i Døgndrift.

Baungaards Papirfabrik, Holmbladsgade 126, København, producerer Emballage-Æsker til Transport af Ammunition.

Aage J. Sørensens Maskinfabrik, Stubmøllevej 35, København, leverer Makingeværlaase og Flyvemaskinedele.

Karetmager Jensen, Sydhavnsgade 1, Karosserier til tyske Biler.

Nielsens Lædervarefabrik, Bartholinsgade 9, 1. Sal, København: Militærbælter.

Kastrup Maskinfabrik, Amager Strandvej 418, København: Tipvogne og Lokomotiver til Brug ved Anlæg af Flyvepladser.

Til de Værnepligtige!

Under de herskende Forhold kan der en Dag komme en Indkaldelsesordre, som Hærens og Flaadens Officerer ikke ønsker, at man skal efterkomme. De Værnepligtige maa derfor gøre sig klart, om en Indkaldelse er dikteret af danske eller tyske Interesser, idet de, dersom Kongen abdicerer eller tages til Fange og Danmark faar en tysksindet Regering, som een Mand maa nægte at kæmpe mod Danmarks sande Interesser. Hver enkelt maa selv søge Oplysning om dette, idet det sansynligvis bliver os umuligt at give Meddelelse herom.

Læserne anmodes indtrængende om at lade dette Opraab gaa videre til saa mange Værnepligtige som muligt.

Pless Smith, Vesterbrogade 137 leverer Størsteparten af Tyskernes Kamouflagearbejde.

SILKEBORG

Dansk Automobilbyggeri (I. W. Darre) fremstiller pr. Uge ca. 75 Understel til Maskingeværer.

Silkeborg Maskinfabrik fremstiller Dele til Ekstraktionsmaskiner til Fabrikation af syntetisk Benzin.

RANDERS

Skandia har p. t. i Arbejde 40 Tankvogne.

HORSENS

Chr. Nielsens Eftf. fremstiller Ventiler til Hurtigbaade, Tornysterprøjter, Skumsprøjter.

Møller og Jokumsen fremstiller Granathylstre.

M. A. Petersen syr tyske Uniformer.

ODENSE

Allerups Maskinfabrik skal levere 385 Gearkasser til Panservogne. Fremstiller 4 om Dagen.

Staalskibsværftet, Nybygninger og Reparationer for Tyskerne. Fremstiller endv. Paravaner til Minestrygere.

Thrige, Kanonlavetter.

Laur. Andersen (Vesuv Kulstoker): Fremstiller Drejebænke.

Til Efterfølgelse -

Paa Burmeister og Wain har man gennem længere Tid været beskæftiget med at bevikle et stort Skib saaledes, at det blev immunt overfor magnetiske Miner. Arbejdet er overvaaget af SS-Folk og tyske Kontrollanter og der er til Stadighed foretaget Prøvemaalinger og Justeringer. Da Skibet forleden skulde afleveres, viste det sig imidlertid, at hele Arbejdet havde været omsonst. I sidste Øjeblik var der rundt omkring i det mange Kilometer lange Kabel anbragt 21 Søm, saa nu maa det hele gøres om.

Natten til d. 11. Oktober blev der foretaget en Række ny Sabotagehandlinger mod den tyske Vænemagt i Aalborg — med det Resultat, at Byens Politimester har ladet udsende en Advarsel om, at saadanne Handlinger vil kunne faa de alvorligste Følger — ogsaa for Byen og dens Befolkning! Er det et Varsel om Indførelse af Undtagelsestilstand og Millionbøder, saaledes som det kendes fra Norge, Frankrig og de øvrige Lande, hvor der effektivt kæmpes mod Tyskerne?

Søndag den 4. Oktober forsøgtes Ildspaasættelse paa en tysk Barak paa Hjørnet af Torvegade og Haraldsgade i Esbjerg.

Den 26 Oktober Kl. 24 brændte Skræderfirmaet Kents Værksteder i Frederiksborggade, København, hvor man syede tyske Uniformer.

Den 7. November Kl. 8 Morgen afsporedes et tysk Ammunitions og paa Kystbanen umiddelbart Nord for Espergærde. Togpersonalet slap med lette Skrammer. 8 Vogne afsporedes og Banelegemet blev revet op i en Længde af ca. 30 m. Trafiken kunde først genoptages den 8. om Eftermiddagen.

Fornylig kom en Kolonne tyske Biler tilbage til Kastellet i København efter at være repareret paa forskellige Værksteder. Ingen af dem kørte ret længe efter Afleveringen. Der var anbragt Jernspaaner i Lejerne.

Den tyske (tidl. hollandske) Damper „Batavia", ca. 5000 tons, der brugtes som Opsamlingsskib i Konvojer mellem Aalborg og Norge, er minesprængt i Læsø Rende.

I Limfjorden er Flakbaad Nr. 5002 samt en anden Flakbaad minesprængt.

Switzers „Juno" er gaaet ned ved Kalundborg.